LABORES
QVINQVAGINTA
CHRISTI
SERVATORIS

LABORES QVINQVAGINTA CHRISTI SERVATORIS

Excerpti è Libro R. P. FR. THOMAE A IESV
Eremitæ Auguſtiniani,

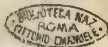
Et ad lyram traducti

A SALVATORE MESQVITA LVSITANO.

Auſpicijs

BEATISSIMAE VIRGINIS MARIAE MATRIS DEI.

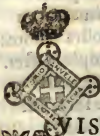
ROMAE, Typis Philippi Mariæ Mancini. M. DC.LXV.

Superiorum permiſſu.

AD BEATISSIMAM VIRGINEM DEIPARAM.

VOTIVVM CARMEN.

VIS mihi pręcipui, ſacri quis carminis Author?
Quiſue meas ducet tenero modulamine voces?
NumGeticam reuocabo chelym? num dulcis Arion
Plectra dabit? ſteteruntque altæ quo carmine Thebę
Con-

Consurget nostri moles operosa laboris?
Hinc procul Aonij mendacia grata soporis,
Este procul: maius video consurgere Numen.
Enituere poli, totumque in lumine prorsus
Splendet opus: video Coelo delapsa sereno
Sidera, & hinc totam spirant præcordia Diuam.
Tu mihi Parthenias inter pulcherrima Turbas
Virgo nites, Cæli Moderatrix, Arbitra Mundi
Stella maris, Pacis Pignus, nostræque salutis
Anchora, Spes; Vellus Gedeonis, & aurea Cæli
Ianua, Dauidici Turris pulcherrima Templi,
Virgo Parens, Verbi Genitrix: cui prima Parentum
Nulla fuit labes, duodeno sidere frontem
Cui redimit Diuinus Amor, quæ colla Colubri
Impia Tartarei, niuea premis inclyta planta:
Tu mihi cælestes modulos, tu carminis aurum
Virgo dabis, melius Duce te, lyra nostra canoros
Docta sonos, teneris modulatibus impleat astra.
Tu potes (atque hæc est animi fiducia nostri)
Fatidica Cephison aqua, fontemque sororum
Instillare labris; nostræ dare laurea fronti
Serta, coronato non concessura Maroni.
Te tangente, Chelys, resonabunt plectra, mouente
Dulcibus interpuncta modis. Tu nobilis Esther,
Tu potes Assueros teneræ modulamine vocis
Vincere, & effusos compescere Virgo furores.

Tu

Tu mihi dà facilem diuina in carmina Phoebum:
Quo mea Strymoniũ ſuperent modulamina plectrũ.
Diua faue, fidibuſque meis, precibuſque benigna
Annue, ſi qua manet ſacri mihi cauſa laboris.
Quod canimus ſit Virgo tuum, tuaque omnia Virgo.
Ieſſeos quando fas eſt ceciniſſe labores
Mater ades, nulli melius vouiſſe iuuabit
Quã tibi; cui quõdam (heu lachrimę) trãsfixa dolore
Corda rigent, dum Diuinus per vulnera Natus
Raptus amore ruit. Tuus, ò Medicina dolorum,
Ille labor, tuus ille dolor, tua vulnera, ſanguis
Ille tuus, ſæuo Iſacidum quem ducta furore
Fudit Turba fremens; quantum pia Virgo doleres,
Tu tibi tantorum ſis conſcia ſola laborum.
Quis tibi per tantas Virgo ò ſuprema procellas
Horror ijt? quantas Diuino in corpore pænas
Senſit amor? riguere fibris obducta cruentis
Corda, pares hauſit Mater, Natuſque dolores.
Ingemuit? gemis. Aeterno ſuſpirat ab ore?
Suſpiras tu Virgo ſimul. Scelerata ſuorum
Crimina dãt lachrymas? plãctus tibi noxa miniſtrat.
Conſpuitur? tuus ille rubor. Sulcata flagellis
Sanguine terga fluunt? tuus eſt cruor ille; flagellum
Materno properat iaculari verbera cordi.
Vepribus inſultant capiti? ſua ſerta Parenti
Ira dedit. Feſſos humeros trabs longa fatigat?
Et

Et tua terga premit. Cadit, ingemit? obruit & te
Machina feralis. Ferrato dente tigillo
Figitur? illa tuos ferit impia cuſpis amores,
Transfigitque ſinus. Pendet? lacerataque ligno
Membra librat? pendent vultus, præcordia pendent
Virgo tibi, nutatque dies, animumque flagellant
Hinc, atque inde cruces. Moritur? morituraq; lãgues.
Ah quis perpetuis lachrymis modus? obrue ſaxa
Crimine plena Virum; ſed ſaxa loquacia crimen
Expoſuere Virum; ruptoque in fœdere Mundi
Mille ruinarum vultus, & mille tumultus
Inceſtata dedit fremebundo germine Tellus:
Virgo tuos nimium Tellus miſerata dolores.
Exululãt Rhodopes iuga barbara, & ingemit Aemus,
Et caligantes terror præſtinxit Athenas.
Quis tibi tunc animus crudeli in funere prolis,
Prolis adoratæ? tenero ſuſpiria ab ore
Qualia? & arcanum ſtringentia fulmina pectus?
Vulnera quis ſacri ſumpſit de corpore Nati
Inque tuam transfuſa animam nouus arietat enſis?
Languebas ſtipata roſis, & amore cadebas,
Sed proh! quo pretio murex ſtetit ille roſarum!
Ergo tuos canimus, Cæli ò Regina, labores.
Hinc tibi Diua tuos ſacramus Virgo dolores.
Tu dextram, mentemque moue; dicam effera ſæui
Inſtrumenta mali, fuſos per tela cruores

Diui-

Diuinos referam,lacrymis miſcere iuuabit
Sanguineos latices,& ſingultantia verba
Verberibus,iuuat immenſo indulgere dolori.
Noſtra quidem tanto ſuccumbit Muſa labori;
Sed tu Virgo faue,votiſque allabere noſtris;
Sitque tuum,quod cernis opus: mea carmina Virgo
Te norint veniſſe Deam; meliorque camæna
Spernat Arionium ſacro ſub pectine plectrum.
Flectam Parthenijs adamantina corda pruinis.
Si rigeant,lachrymas dabimus,ſuſpiria planctus;
Quos neque forſan amor flectet,nec funera Chriſti,
Cruxue animos, tantæ flectet reuerentia Matris.
Magnum opus aggredior,ſub quo vel maxima Vatũ
Turba laboraret,minor & ſub pondere tanto
Succubuiſſet Atlas:noſter tibi ſupplicat ardor,
Da mentem, vireſque pares, quo noſtra laceſſant
Biſtonias pia plectra fides; det blanda medullis
Argumenta dolor; teneroque in carmine, ſenſus
Molliat ille meos, ſacros præcordia amores
Docta, tuũ ſpirent MARIA ò dulciſſima IESVM.
Deuotum tibi, ſurgit opus: ſi ſurgere detur,
Debemus tibi Virgo melos;conſueta vocari, (mum
Virgo iterũ mihi Virgo faue,MARIAEque ſupre-
Carminibus noſtris ſcribetur gloria NOMEN.

LECTORI PIO
Elegia.

INter singultus animæque labantis amores,
Hic ego te paucis Lector amice volo.
Carmē habes, lachrymasq; simul: si flere iuuabit;
Carmen ama; lachrymas, si cecinisse iuuat.
Insignem Thomæ à Iesu modo nacta libellum
Dextera, Diuinus dum mouet ora labor:
Vidit, & obstupuit; Christique laboribus auctas
Credidit æterni ponderis esse notas.
Nobilitate potens, virtute potentior, illum
Inter Maurorum scripserat arma Pater:
Carcere in obscuro nitidos pius explicat ignes,
Quos dat Relligio, quos pietatis amor.
Nempe suum referens in nomine, & omine Iesum,
Non prius exposuit, quam bene doctus opus.
Lusiacas contempsit opes, & diuitis aulæ,
Nobiliumque vices pauper Eremus obit.
Nempe Augustino, Augustę cessere vocanti
Illecebræ, claustris castra, sagumque togæ.
Pauper, amans:, pius exardet, totusque in Iesu
Nomine quem retulit, corde & amore sedet.
Cum Maurusiacis Rex Lysius arma Sebastes

Inserret, Mauros edomitura, plagis:
Moribus insignem Thomam, pia pignora, Classi
Præposuit nautis, militibusque Patrem.
Sternitur, heu lachrymæ! Maurorum cæde Sebastes,
Afrorum & Thomas vincula dura subit.
Et quamuis potuit Libycis dare terga cauernis,
Has tamen, & socios Relligionis amat.
Hic Seruatoris meditatus mente labores,
Inscriptas lachrymis transtulit in tabulas.
Hos ego Pierio statui plorare cothurno;
Hos ego castalio fonte madere volo.
Thomæ ordo; (Lusus Lusum sequor) aurea Christus
Materies, lachrymę carmina nostra. Vale.

IN AVTHOREM.

Admodum Reuerendi Patris
FR. FRANCISCI A S. AVGVSTINO
MACEDO.

EPIGRAMMA.

QVIS nouus hic cithara resonante auditur Ioppas?
Sanctius omnigena qui ciet arte modos?
Hic vere errantem Lunam, Solisque labores
Personat, atque pio pulsat amore fides.
Virginis errores, & tędia longa viarum,
Quæque timet Nato sæua pericla canit.
Dulcius ad Christi conuertit plectra labores,
Quos hic perpetuos passus adusque crucem.
Sic lacrymas numeris, suspiria versibus addit,
Vt gemat ille canens, vt canat ille gemens.
Omne genus pęnę patiens consumpsit Iesus:
Hic flens consumit carminis om:e genus.
Sanguinis hoc miscens lacrymarum & carmine riuos,
Fecit quod Christi fecerat ante latus.

IN

IN AVTHOREM.

Admodum Reuerendi Patris Ignatij Bompiani Societatis Iesu.

EPIGRAMMA.

SAluator patitur: narrat Saluator. Vtrique
Est labor. Hic calamo, corpore at ille gemit.
Hic atramentum fundit: madet ille cruore
Diuino. Hic discit, quod docet ille, pati.
Sic bene Saluator cum Saluatore laborat.
Hic hominis partes exhibet, ille Dei.

SAL-

SALVATORIS MESQVITAE POEMA.

De Quinquaginta Christi Saluatoris Aerumnis.

NVmen erit, qui Numen amat. Vertumnus Amãtes
Vertit in id quod amant prodigiosus Amor.
Prodige Amans, Hominem effigiat Deus. Impetu Amoris
En Deus humanam versus in effigiem est.
Quantus amas, Mesquita, Deum, Saluator, Iesum!
Sanguinolenta Dei vulnera quantus amas!
Orpheus Ærumnas, vitamque, necemque Tonantis
Versibus ingeminas: Teque Deo geminas.
Mente in amante diù latet ęrumnosus Iesus.
En, quod mente latet, prodit Amoris opus.
Clauos, Sputa, Vepres, Hastamque, Crucemque, Necemque
Omnia mens tua fert, quæ Deus ipse tulit
Omnigenum est carmen? Deus est lugendus Amanti
Omnibus & metris, omnibus & lachrymis
Crescat, Io, Vati sua gloria. Saluatoris
Quam bene nomen habent carmina. Numen habent.

Hieronymus Petruccius
Societatis Iesu.

Iesu

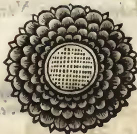
Iesu Christi Redemptoris Nostri Labores post P. Thomæ à Iesu prosaicum opus

A Domino Saluatore Mesquita Nobili adolescente varijs carminibus eleganter comprehensi.

SCAZON.

CHristi Labores flent duo, atque describunt,
Verbis solutis alter, alter astrictis;
Mouendi vterque cordis artifex mirus,
Dolore fundens, vel stupore compingens.
Sic iure Christum, qui gemunt repræsentant,
Thomas *& hic* à Iesu, *& ille* Saluator.

Iacobus Albanus Ghibbesius In Alma Vrbis Sapientia Eloquentiæ Professor.

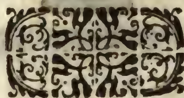
In

SALVATOREM A MESQVITA

Martini Mesquitæ

EPIGRAMMA.

QVIS nouus hic cecinit lacrymarum ad flumina Cygnus?
Dulcius insuetis, qui ferit astra modis?
Occiduis enatus aquis, vndantia Soli
Debuit è lacrymis soluere iusta suo.
An quod Caluariæ respondet Pindus? & vltro
Funereas reddit flebilis Echo notas?
Crux abit in Plectrum. Funes, hastilia; chordas,
Et pecten mestis edidicere modis.
Siue canit, gemitus sunt argumenta canenti:
Siue gemit, cantus miscet vbique dolor
Estque operæ pretium suspiria versibus addi;
Aura laborantes vt leuet illa pedes.
Sic Seruatorem *vates imitatur* Iesum
Omen vt accipiat, qui bene nomen habet.

IN QVINQVAGINTA CHRISTI LABORES

A SALVATORE MESQVITA

Carminibus deploratos

LECTORI

Ioannis Meſquitæ Fratris

EPIGRAMMA.

QVem cernis mæſto peraratum pollice librum
Hic Saluatoris meta laboris amor.
Concinit; at meliùs fletu modulatur: & vndas
Carmen habet, quando lumina ſæua negant.
Hinc canit, & patitur; Crux Seruatoris, *amanti*
Dat Vati Cythara nobiliore frui.

Sal-

Saluatori Mesquitæ Fratri.

DIVINI SALVATORIS LABORES

Labore poetico elaboranti.

QVI Laborum Redemptoris memoriam amabilem
reddit Concentu:
Omnigenum ærumnarum genus
explicat
Omnigena Carminum harmonia.
Qui
Ita canit, vt flere videatur,
ita flet,
Vt carminibus nullus
videatur potior sensus
conuenire, quam
planctus.
Qui Musas ethnicas, orthodoxas fecit,
Et seruire Deo
Coegit.
Quem
Mira lex carminis commendat,
Pietas
Non affectata, sed innata attollit;
Cui

Lachrymæ
Meliorem Pierio fontem
Aperiunt:
Suspiria, potiores Apollineis
afflatus inspirant:
Gemitus
Certiorem de affectibus victoriam
pollicentur.
Huic ergo Musarum ocello,
Corculo, Amori,
Virginius Mesquita frater
amantissimus
nouennis
Soluta numeris oratione
(quando stricta per ætatem
non licet)
Hoc obsequentis animi
monumentum D.D.Q.

ADMO-

ADMODVM R. P. M. FR. FRANCISCI A SANCTO AVGVSTINO MACEDO Franciſcani ex obſeruantia, Prouinciæ Luſitaniȩ, Lectoris Iubilati, in Collegio de Propaganda Fide, Controuerſiarum, & in Alma Vrbis Sapientia Hiſtoriæ Eccleſiaſticȩ Magiſtri, & S. Officij Romȩ Qualificatoris.

CENSVRA.

DE mandatu Reuerendiſsimi Patris Hyacinthi Libelli Magiſtri Sacri Palatij perlegi, & recognoui hoc opuſculum Poeticum Authore Saluatore à Meſquita, nihil eſt in eo non pium,

non ſanctum,non plenum ſenſibus immortalis animi, ſeſe ad æternitatem comparantis. Id mirabile, vinciri legibus carminis curas tam nobiles,& ad numeros verſuum accommodari ſuſpiria, & gemitus reſpondere concentui. Stupet hic Poetica licentia,dum ſe ad religionem traductam videt retenta,& in melius conuerſa voluptate. Didicerunt Muſæ ſeruire Aris,ſeque mactare Chriſto. Caſti fontes hic erumpunt,non Caſtalij. Parnaſſus in Caluariam tranſijt. Diuino numine afflatus vates cęleſti Lectores ſuos aura perflat, quæ pios excitat affectus inno-

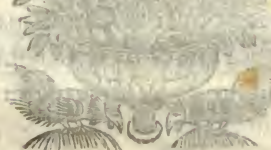
centis plectri iucunditate. Iuuat pura phraſis: dulces modi: numeri ſuaues grata varietate conditi. Augetur pietas elegantia: alitur ignis cæleſtis ſplendore verborum. Iuſto pulſui fidium concinit virtutum harmonia. Ecquis crederet tam inter ſe leges Poeticæ, & ſanctimoniæ conuenire? Debemus hoc adoleſcenti nobili, & ſtudioſo, quòd hoc opere ſuſcepto, & confecto, docuit non eſſe alienam Poetices facultatē à Chriſtiana pietate, & artes liberales eſſe, quæ ſe Religioni donant, eique fiunt obnoxiæ: & vltra liberales liberas cum Deo ſeruiunt. Virtutē non eſſe tetricam,

triſtemue, cum vel hilariter canendo poſsit vnuſquiſque ad pietatem pro ficere. Ac perinde eſſe ei, qui Deum diligat, ad eius gloriam muginari, vel meditari. Dauid & Pſaltes, & ſanctus fuit. Hymnum Chriſtus imminente Paſsione dixit. Imo & in Cruce Pſalmum recitauit. Quare cenſeo Poeticum hoc opus è re Chriſtiana, & Scholaſtica fore & recipio, neminẽ, qui illud legat, iacturam temporis facturum. Author orandus, vt pergat ire cantando: hoc enim cantu Tartareus Anguis rumpitur. Hoc meum eſto verum, ſincerumque iudicium. Romæ in Collegio de Pro-

pagan-

paganda Fide xj. Kal. Maij. Anno M.DC.LXV.

Frater Franciscus à S. Augustino Macedo.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſtro Sac. Palatij Apoſtolici.

O. Archiep. Patracen. Viceſg.

Imprimatur,

Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Palatij Apoſtol. Magiſt. Ordinis Prædicatorum.

IN CHRISTI DOMINI LABORES.

PROOEMIVM.

Mihi Dircæi quoniã modulamina Plectri
Non queo, Dirceas ferre liceret aquas.
His ego Thebano plus corda rigentia saxo
Mollirem, ad lachrymas facta tenella meas
Et lachrymę sua plectra docent: suspiria, cantus,
Pro fidibus planctus sæpe diserta notant.
Ecquis Diuino Alcides succedet Atlanti?
Currite: Diuinus quippe laborat Amor.
Nascitur, impetitur, fugit, ingemit, esurit, ardet,
Cœditur, emoritur, spernitur, ambit, amat.
Heu quis adorato non fixerit oscula ligno,
Quo stetit ęterno pignore nostra salus?
Nos quoque Diuinos comitamur sponte labores,
Noster vt hoc multus fœnore crescat amor.
Seu duro rigeat mens obdurata veneno;
Mulcebunt Elegi pectora, saxa, gelu.
Seu fremat impietas, pietatem indicet Iambus:

Et tragicis flectet corda cruenta modis.
Quod furor obdurat,lyra temperat: effera blandis,
  Mollibus aſſueſcent aſpera carminibus.
Non ego quod credam miteſcere marmora poſſe
  Hęc ſcribo, ſolido nanque adamante rigent.
Carmina ſcripſerunt lachrymę, ſuſpiria verſus,
  Singultuſque fibris edita cordis arant.
O' ſi forte ferant perarata noualia fructus,
  Et perſulcatus ſemina reddat ager!
Inſignis Thomę pietas mihi pręſtitit agros:
  Hos ego Pierio fonte rigare volo.
Pręſtet vtrum? flendo verſus,lachrymaſne canendo
  Fundere, Diuinus corda docebit Amor!
Hoc ego. Cœleſtis per vulnera cęditur Agnus:
  Palpitat, & noſtris conſulit ille bonis.
Membra fame, exilijs, odijſque labantia cernis?
  Spiritus humano crimine vbique gemit.
Ecquis non regemat, gemitus ſi ſaxa dedere?
  Pluſquam Amphionio ſaxa diſerta ſono.
Vel ſaxo fera corda rigent, Amphiona duro
  Aut adamante, Agni robora ſanguis habet.
Incipe Diuinos numeremus Muſa labores,
  Si par eſt humeris ſarcina tanta tuis.

PRIMVS

PRIMVS
CHRISTI LABOR
Heroico Carmine descriptus.

Preuisio Cruciatuum.

POstquam præcipites violata lege Parentes
In vetitum cecidere nefas, tunc causa malorum.
Obstans humanis immanis semper Auernus
Auspicijs, acies scelerum diffudit in Orbem,
Quæ solum frangi diuino sanguine possent.
Hinc Pater Æternus cęlesti captus amore
Natum immortalem moriturum, misit in Orbem.
Vt primum sacræ conceptus Virginis aluo
Non operante viro, sancti sed flaminis aura est:
Continuo ante oculos iras, tormenta, necemq;
Vidit, & immensum pressit sub pectore pondus:
Annuit, & mandata Patris sub corde refixit.
Ingemuit Phlegeton, rabidæ ingemuere phalanges.
Tunc primum Mundi auxilium, tunc prima voluptas,
Tunc & ab inferno cœperunt hoste trophæa.
Hic, hic, verus amor, mortales pandite laudes
Verus amor Christus, ligni cui non cruce visa

Mille cruces diris cruciatibus vndiq. plenas,
Diuino placuit præuisas ponere collo
Humana fabricante manu; si criminis vmbra
Fœdatura meum sit sæpius horrida Solem;
O' ego si numquam venissem solis ad oras!
Christe meis lacbrymis intende, intende querelis:
Tuq; Parens Virgo tanti miserere laboris
Mortuus vt Mundo tibi viuam: hæc vota benigna
Accipe, flecto genu, & Natum reuerenter adoro.

SECVNDVS

CHRISTI LABOR

Elegis decantatus.

Loci exiguitas in quo nouem mensium spatio vixit.

LAbitur in Terras Diuinus ab axe Puellus,
Vt Mundum aspiciat deserit ecce Polum.
Non sibi vult Turres, nec regia tecta requirit,
Sed tantum quærit Virginis ipse sinum.
O' magnum pietatis opus! Qui Regna, domosq;
Plantauit, parua nunc iacet in casula.
Scit modulos Diuinus Amor, queis spiret amorem,

Pro

Pro pennis pęnas, queis volitaret, habet.
Humanum corpus, diuino corde ligauit,
Corpore tormentum, gloria corde sedet.
Sed tali hoc posuit deductum ex ordine; vt ipsum
Gloria non corpus sacra leuare queat.
Hinc & Natus Adæ voluit similarier; atq;
Vt similaretur corpore paruus adest.
Hinc est maior Amor; pęnas quas passus in aluo est,
Non alios pueros iussit vbiq; pati.
Quis meritas reddet tanto pro munere grates?
Quis non hoc tantum munus amare sciat?
O' vtinam pluerent in nos tormenta, necesq;
Queis noster semper crescere posset amor!
Tu potes humanos animos conuertere Virgo,
Diuinaq; manu dona beata dare.
Ergo mihi veniam da Virgo, teq; Patremq;
Cum Nato, sacro cernere posse Polo.

TER-

TERTIVS

CHRISTI LABOR.

Sapphicis permixto

Adonio explanatus

Nouem menſium ſpatio Amorem detinet.

E *Polo lapſus Dominator Orbis,*
Deſerit Cœlum, nitidaſq; ſedes,
Vt pius Mundo referet ſalutem,
Munere tanto.
Ardet, & ſacrum reprimit furorem
Ipſe Amor: quantum Deus, heu, laborat
Dum nec ardendo potis eſt fauillam
Mittere flammæ.
Flamma quæ ſacra retinetur aluo,
Orbis immenſos homines potentis
Poſſet, hac ſolum reſerante Mundum
Vrere totum.
Chriſtus ardentes cohibet furores:
Hic labor magnus retinere ſeſe,

Quip-

Quippe quid Christus nisi amoris Author
Dicitur esse?
O' labor magnus! retinens amorem,
Vt magis raptus magis ipse veram,
Posset in Mundum iaculari amanti
Pectore flammam.
Ast hic est maior labor, en amicas
Cogitur Christus retinere flammas,
Namque dum sero venit ipse, tempus
Sero retardat.
Hinc tibi grates meritas benignè
Reddimus Iesu; petimusque votis
Vt pius nostra assiduo peruras
Pectora amore.

QVARTVS

CHRISTI LABOR

Asclepiadæis inserto Gliconio expositus.

Natiuitas Domini.& corporis labores.

IAM Sol flammigeris emicat ignibus
Diuinus, radios spargit, & vndique

Lucens stelliferis lucibus illico
Orbem luce replet sua.
Sed primum radios, lumina, sidera,
Celat pauperie pressus ab impia
Non hic tecta sibi magnifice cupit,
Sed natus iacet ipse humi.
Huc huc Celicolum currite nunc Chori,
Celestes proceres huc moueant gradus,
Cantus huc properent, hic Cytharæ sonent
Namque hic altitonans Deus.
Hæu sęuit rigidis quam cruciatibus,
Intempesta comas asperat horridas
Brumis tristis hyems, & niueo exarat
Crines pectine frigidos.
Ardes Pupe tamen: scit niuibus focus
Obseruare fidem; frigora, brumaque
Corpus non tenerum lædere conscia
Cedunt ignibus en tuis.
Ecquis idm meritas reddere sit potis
Grates Christe tibi? Pectora concrema
Iesu, meque tuo connumera choro
Toto vt tempore te fruar.

QVIN-

QVINTVS

CHRISTI LABOR

Senarijs deploratus Iambis.

Lachrymę.

Qvicumque Mundum ſequitur, & falſo Potens
Dominatur Orbe, nec ſacrum metuit Deum
Te videat O' Ieſu pie: nec vmquam dedit
Documenta Fors maiora, quàm loco infimo
Superbus amplam poneret ſedem ſuam.
Quàm lętus ille viuit, & nihil timens,
Te ſpernit impius; ebibit planctus tuos
Dulcis Redemptor: quis negat planctus mihi?
Quis probibet oculos? flumina quis oculis negat?
Mihi flere liceat; lachryma me prius lauet.
Te nil ſacrate cogit ad fletum Puer.
Sed fallor: heu te cogit infandum ſcelus;
Te noſtra cogunt ſcelera; te pietas mouet.
Heu, Heu Redemptor! Heu pius, nimis pius!
Tu noſtra luges ſcelera, tù nobis amor.
Dominus Olympi, Summe Diuorum Pater,

Moderator Orbis, Terror inferni Chaos,
Precibus adesto, fletibus pius meis.
Mortale cernis pectore trementi genus,
Absterge noxas, dilue & sordes meas.
Extorquet vnum flumina tot, amens scelus:
Extingue Christe fulmine hoc caput, aut prius
Da flere noxas, flere da lachrymas tuas.
O' si perennes funderet fontes caput,
Et quo bibisse ferimur infernam luem,
Hoc euomatur. Christe da lachrymas precor,
Quæ corda mundo naufraga in Cælum vehant.

SEXTVS

CHRISTI LABOR

Ad Anapæstum euocatus

Floci molestiam corporis non facit.

PEctora duris cruciata malis
Iesu, assiduas ponite curas:
Abeat meror, fugiatq; dolor,
Tuus hic sat adest labor iste Puer.
Dum nec amans te, rebusq; tuis

Nihil

Nihil incumbens; nihil ipse cupis,
Tormenta ambis rigida in sacro
Corpore semper: quali ingenti,
Captus amore, hæc quæris tanta
Tu Pupe pati? nunc cor resera,
Victumq; malis pectus positis
Vndiq; curis; semper sacrum
Quærat amorem: numquam rigidi
Temporis omnis te terret atrox
Rigidè casus; me sæpe minor
Animo timido terruit vmbra:
(Animum hoc vitium sequitur timidum,
Numquam rebus credere duris.)
Redeat felix fortuna: nihil
Reliquum quæro; gaudere iuuat,
Nil me reuocat; festosq; vetat
Celebrare dies: non flere libet
Quamuis surgat dolor ex causâ.
Nil me prohibet flore virenti
Ornare comas; lachrymas, lachrymas
Solum ex oculis manare veto.
Iesu rigidum flecte cor alme
Inter subitos tremit horrores,
Vultus pallet, pectusq; pauet,
Venit in stupidas gemitus voces,
Mæror lachrymas cupit ardentes,

 Flen-

Flendi rigide noſtra cupido,
Iuuat aſſuetas ferre querelas,
Veniam flenti tribuas Ieſu.

SEPTIMVS

CHRISTI LABOR

Aſclepiadæis, & Gliconijs catalecticis, cum quibuſdam Monometris, decantatus.

Circumciſio.

VIX Rex Cęlicolum natus in Orbe,
Vix bino aſpiciens ſidere Terras;
Et vix incipiens ſpargere luces,
Spargit ſanguine amorem.
Nondum Terra, Dei lumine, plena
Nec Cęlum nitido Sole oriente,
Implebat nimijs lucibus aſtra,
Tellus ſanguine rorat.
Eſt hic magnus amor: plaudite gentes,
Hoc, hoc Numen amans flagrat amore,
Vt mortale genus crimine captum
Damnum perderet omne

Hic eſt amor
Chriſti planus,
Non humanus
Sed diuinus
Extat ardor.
Tu Ieſu amor es
Tu viuida lux
Iam pallida trux
Fit ſtygia ſpes.
O Tellus rubeo ſanguine tincta
Diuini Pueri; Bella Beata
Quàm ſplendes roſeo tincta liquore
Regis murice ſacro!
O quæ Cœlicolum ſanguine Regis,
Tinctam lingua queat lambere terram
Talis namq; cruor vera medela eſt
Sanans vulnera noſtra.

OCTAVVS

OCTAVVS

CHRISTI LABOR

Trimetris Iambis, permixto Tetrametro

Trochaico Catalectico, nonnullo etiam Dimetro,

explanatus.

Discessus ob persecutionem Herodis è Patria, & Regum historia.

HVmana quantum mortis impietas ferit!
Monumenta quanto turbinat casu celer
Fortuna! magnum quidquid, & potens fuit,
Sublime quidquid, breuius, & grauius ruit,
Et Regis alti nutibus cinis redit.
Bene est: Tyrannum fugit in Ægyptum Deus,
Solymis relictis: tanta non forsan vehit
Fera monstra Nilus; Pharia nec puer timet;
Timet vt Tyrannum; fugit hinc patrios lares,
Et mille blandus Pupulus suffert mala.
Superba mens Mortalium vt tandem sciat,

Non

Non tecta Regum blanda, non Tyrio domus
Fœdas veneno, aut quidquid ambitio tegit
Cęlo propinquum: commoda, & patriæ focos
Desere futurus propior, & potior Deo.
Fuge, fuge tecta, commoda, & totum tibi
Quod Mundus auro præbet ornatum suo.
Heu quale Christus sustinet pondus graue
Dum tecta deserit sua!
Solymæ priusquam mœnia relinquat Puer
Erythræa Regna pedibus aduoluit suis.
Nitere Cęlo pulchrius sidus iubet.
Videre Reges flammeum eloquium; suis
Hinc quisq; velox sedibus munus parat.
Stellam sequuntur præuiam, & tandem crucis
Herodis aulam passu anhelanti tenent:
Et qua Puelli Regis exorti viam
Captare liceat, corde deuoto rogant.
Obstupuit ille, pressit at stomachum, neci
Vt inueniret tutiùs Herodes locum.
Nescire tandem Regis exorti lares
Illis fatetur: faueat inceptis Deus,
Reditum precatur; nuncient Regem sibi,
Vt sponte Regna, seq; nascenti offerat.
Ab Vrbe Reges, denuò stellam vident
Et tandem ad orti Numinis veniunt pedes;
Auriq; dona, thuris, & myrrhæ offerunt.

Vt

Vt Rex, Sacerdos summus, & mortis capax
Renuncietur Author & Terræ & Poli.
Hinc lapsa Cęlo iussa trabeatus Chorus
Exequitur, alia redit & in Patriam via.
Fugit inde Christus Pupus, & Memphim tenet.
Quippe non dies neci Christi dicata venerat.
O' quanta Iesu pateris heu! blandule Puer
Tormenta! iam te cruciat infamis necis
Lex! heu nefaste, perfide, heu! Princeps atrox!
In innocentem sanguinem? Heu magnus dolor!
Persiste; lapide es durior: dirum nefas!
Sed mortis haud est tempus; incassum irruis
Armatus ense perfidus Princeps: Bene
Bene est diei conscius Christus suæ.
Diuine Princeps sceptra qui Cęli tenes
Intende nimijs precibus heu Iesu meis.
Peccata tolle: fugiat hoc pectus, scelus,
Fugetur orcus pectore è meo malus.
Tu Virgo Cęli resera amica limina,
Orbe vt relicto solus in solo tuo
Amore viuam: vos Poli ciues voco
Iesum rogate parcat vt tandem mihi.

NONVS

NONVS

CHRISTI LABOR

Gliconicis, & Monometris simplicibus, necnon Brachicatalecticis dilucidatus.

Mortem Innocentium sentit.

COEli denique Gloria,
Mundi fastus amabilis,
Terror tartarei Chaos
Vicit
Viuit
Regnat.
Sed sentit puerum necem
Diuinus puer impiam,
Et pœnas cuperet sibi
Quam mala
Puerum
Tanta.
Christi nomen amabile,
Tu sis solus amor mihi
Dum tu victor ab hostibus,

Semper
Redis
Iesu.
Nil incommoda tu facis,
Nil tu frigora pertimes,
Nec tormenta rigentia,
Mala at
Nostra
Sentis.
O' dulcis, pius, O' Amor,
O' Iesu, O' mea gaudia,
Flamma pectora concrema
Nostra
Semper
Tua.
Heu! Heu! quam pius es mihi,
Heu sed quam tibi tu ferus,
Dum tu incommoda non times,
Sed me
Semper
Luges,

X.
CHRISTI LABOR

Hexametris, Pentametris, Sapphicis, Adoniis, Asclepiadæis, Glitonijs, Anapæsticis, preterduos Iambos, commendatus.

Obedientia.

MAtris delicium, Patris decus, atq; potentis
Orbis amor, siue Orbis honos, fit victima Amoris.
Cœlicolum Rex, virtutis Dominator amęnę,
Sub virtute iacet, quam dedit ipse Solo.
Dulcis heu quantum pie Christe nobis,
Orbis dum Dominus seruus amabilis,
Pectorá sacris cumulata bonis
Omnibus affers
Rex, & Cœlicolum Deus
O' quæ Diuinum posset sapientia Numen
Ampla sequi, & tamquam Diuinum Numen, obire;
Tunc equidem nobis disiectis hostibus, omnes
Virtutes fluerent flumi ne magnifico.
Et dira quæq; perfidus Mundus tenet
Equidem fugaret Cœlitum Regis decus:
Tunc & iratus, rigidusq; Pluto,

Concussus nimiùm fulmine Cœlitum
Regis; ameno linqueret oras
Orbe serenas
Princeps Tenariæ plagę.
Me Christe æthereis ictibus excute,
Me iuuet sacrum reserare Cœlum,
Vt continuas ponens curas,
Quæ Mundum nimijs exagitant modis,
Tandem perductus quo tu, Pater, atq; Cohortes
Cœli tempore promicant
Semper in omni,
Te fruar, & Patris gremio bone Christe quiescam.

XI.

CHRISTI LABOR

Elegis deploratus.

Pauperies.

SOlue infelices Elegeia passa capillos,
Pauperiem nudi contege & ipsa Dei.
Siue gemis: Puero gemitus, suspiria amori,
Solamen misero, munera grata dabis.
Seu luges; luctus sunt argumenta doloris,

Pauperies lacbrymis ſemper onuſta fuit.
Cernis quale Deo Cœlum fabricauerit Orbis?
Quales delicias? qualia tecta, domos?
Pauperies latuit Diuinum ſorte Parentem,
Vt pannoſa prior ſidera Chriſtus agat,
Queis ſe condat auis, ſaxoſa cubilia vulpes
Nouerit, at nudus nec fera teſqua Deus.
Nimirum Terras Deus ipſe reuiſeret hoſpes;
Saxaq; in hoſpitium Terra nouerca daret.
Prębet ſaxa, cruces, lamenta, horrentia mortis
Inſtrumenta, gelu, frigora, pauperiem.
Quis tibi permiſeras Orbis bone Chriſte procellas,
Vndantem proprio ſanguine adegit amor?
Quàm pannoſe places! lacerata vt veſte renides!
Pannus hic O' quantùm veſtiet aſtra tuus!
Tu mihi pannoſus, mihi prodigus vndiq; Chriſtus,
Tu mihi diuitię, ſis tu in amore ſalus.

XII.

XII.

CHRISTI LABOR

Hexametris, Dimetris, Hypercatalecticis, Archilochijs, Trimetris, Hypermetris, Alcmanijs, & Hemistichijs, distinctus.

Asperitas vitę.

Nunc laudes geminate Chori, geminate triumphos
Christo perpetuos.
Nunc Reges Orbis decoris deponite fastus
Maiestasq; cadat.
Dum Rex mortali diuinus captus amore,
Aspera semper amat.
Non hic regales hominum, Populiq; triumphos,
Quærit habere sibi.
Nec sibi magnificis ornata cubilia pannis,
Christus in Orbe cupit.
Non sese exornat pretiosis vestibus ipse,
Sed misera contentus adest.
Quæ vix crudeles repararet frigoris iras
Atque caloris onus.
Non sentit frigus, dum humano flagrat amore,

O' ma-

O' magnus Dei amor!
Quantas Christe tibi debemus reddere grates
Diuinas miseri!
Si tamen haud factis quas debeo soluere grates
Has animo capias
Hic te etenim semper diuino carmine laudat;
Hic te semper amat.
Discite Mortales, & dites discite: tandem
Noscite vos Regem.
Si gratum est Patriæ decus illius, ista tenete,
Consilinmque Dei.
Sic sic per valles, per montes itur ad astra,
Sic Deus ipse iubet.
Pœniteat scelerum, queis solum parcet amanter
Sidereus Deus ipse Polo.

XIII.

XIII.
CHRISTI LABOR

Sapphico Brachicatalectico inserto

Adonio præter unum Sapphicum Acatelecticum dispositus.

Fames, & Sitis Iustitię.

CHRISTVS exardescit amore,
Et cor æterno reserare
Munere exoptans, pius ipse
Munera donat.
En fames Iusti sedet ipsa
Corde diuino: sitis inde
Est quoque hic Iusti, retinetque
Pectore iusta.
Heu fames Iusti, sitis atque
Plena, Diuino retinenda
Corde; quod nostrum doceat tam
Pectora amorem.
Est famis talis via duplex
Pectori: namque vna cupit se
Ex malis cunctis trahere, & sic
Viuere semper.

Alte-

Altera exoptat quoq; gentes,
Ad ſuam vitam trahere: iſtæ
Ne queant cordis prohibere
Dona ſalutis.
Corda ſic noſtra ecce docet nos
Numen æternum: reſeret nunc
Quiſquis æterni cupit eſſe
Pectus amoris.
Sic meum pectus reſerare
Chriſte diuino placeat labore,
Deniq; vt ſacri mihi detur
Gloria Cœli.

XIV.

CHRISTI LABOR

Trimetro Iambo expreſſus.

Viuit inter externos, & differentes moribus

QVam Chriſte vitam viuis heu duram nimis,
Mortalium inter arma, ſiue inter dolos
Diſcordis inter Orbis infames plagas!
Viſurus vt quid ſcelera, & horrendum neſas,

Non in latebras permoues gradus tuos?
Cur si tot Orbis pateris heu nostri mala,
Vt Populus in te semper irrumpens ferus,
Ex ore turpi pessima, & verba extrahens,
Non tecta duris condita è saxis petis?
Heu quantus animo resídet in tuo Virum
Amor! nec aliud quæris in Mundo tibi!
Audire miserum, proh dolor! quantus tibi
Audire quin lugentis altisonas preces,
Hinc & loquentis scelera confracta in Deum,
Hinc & propinqui cernere infaustam domum,
Vt luget ille, venditor quærit nimis,
Mercator vt decipiat inquirit modum,
Alter quieto quęrit eripere loco
Quidquid quietum: miscet hinc alter domum;
Hinc alter in sodalis infertur mala
Hinc alius in cęleste iam vibrat sua
Iniqua verba Numen; & tamen Deus
Hoc omne cernit & tamen corde retinet.
Diuine Rector qualis in te ardens amor,
Ardere semper cernitur sacro sinu
Punire atroci crimine infectos viros
Tu nunc amore captus in Mundum venis:
O' si Beate accederes meum Puer
Pectus; mihi quidem certus extaret Polus.

XV.

CHRISTI LABOR

Hexametris decantatus.

Ieiunium.

POstquam inter mortale genus perduxerat annos
Triginta Christus diuino animatus amore:
Et postquam in sese Populi vibrantis iniqua
Audiit, & patiens oculis atq; auribus omne
In sese versum patienti in corde refixit;
Hinc abit & montana petit, deserta subitq;
Tesqua, vbi continuo crudeles esse Leones
Assuerunt, rigidiq; Vrsi sua concaua seruant;
Atq; vbi serpentes, & tandem animalia cuncta
Horrisona horrentes seruant natosq; domosq;
Vix pedibus Christus saxosam intrauit Eremum,
Serpentes vocat hic, Vrsos, sæuosq; Leones,
Atq; his blanditur contactu dexteræ amantis;
Deponuntq; iras ex imo pectore tetras.
Vsq; adeo sacrum noscunt animalia Regem.
Hinc se continuo lacerans, & Cœlo in aperto
Hic somnos capiens, vitam ducebat atrocem.

O' magnum, O' sacri diuini Regis amorem!
Non homines Christum noscunt; animalia noscunt!
Heu quantum ingemuit Christus cùm nullus adesset
Hic hominum: fugitq; homines vt amore coactus
Maiori, citius quos liquerat ipse videret.
Proh mortale Genus! viden vt Diuinum ab amore
Captum hominum assiduo, Numen te sæpe sequatur!
Corporis haud sentit tormentum, namq; flagranti
Ardet amore Virum: quas nunc tibi Gloria Cœli
Grates reddemus tanto pro munere? quis? quis?
Hoc tantum narrabit opus? nunc annue Christe,
Annue vt ad sacrum perductus deniq; limen,
Te fruar, & meliùs Duce Te mihi viuere detur.

XVI.

CHRISTI LABOR.

Trimetris Iambis expositus.

Tentatio.

MOntana postquam subijt, & loca aspera,
Postquam diebus vixerat quater decem;
Ieiunus ardet, esurit, tandem nimis.

Lamenta quænam traheret ex imo sui
Cordis, videntis lumen hoc Deum pati?
En oculus extat concauus, frons arida,
Vbiq; macies, iam rosea pallet gena
Mendicus hinc in corpore, & toto horridus
Videtur ipse, lacera quem vestis tegit.
Non hoc sat extat; maius ast opus parat.
Humanus hostis scelera qui cuncta retinet,
Huc iam volantes commouet gradus suos.
Pallescit ore mœstus, & cana coma
Longæuus annis, vesteq; tegit horrida
Corpus: Deumq; alloquitur: Heu qualis fames
Instat tibi misero; Dei Natus quidem es
Si tu, lapidibus cereris his formam dabis;
Vt tua lapidea cerere desistat fames.
Non pane solo viuere hominibus datur,
Retulit Iesus: attamen Dæmon nouat
Iterum querelas: culmen ad magni trahit
Hic montis altum; verba tum pandit sua.
En alta cernis, infima hinc petas loca;
Nam scripsit ille qui Poli Rector sacri
Est; si ceciderit illico mittam Angelos
Qui, ne molestum eueniat, hunc teneant: Dei
Hęc verba: vicit denuo Christus, iterum
Dæmon sacratum Numen ad culmen trahit
Altius, & inquit: quæ vides Orbis, tibi
Cun-

Cuncta dabo si me flexo adorabis genu:
Conticuit: at diuina tunc iussa exprimit.
Abi maligne: scriptum ab æterno sonat
Deus vnus extat, seruies soli Deo.
Abit ille, victor Dæmonis Christus fuit.
Diuine Rector humilis heu! quantum nites,
Dum Dis scelestus tantus, & tantum potens
In te videtur! corda tu nostra edoce
Vt humile capiant quidquid in Terris datur,
Et sic sacratas vt queant laudes Polo
Canere; perure pectus ab Numen meum.

XVII.

CHRISTI LABOR

Elegis denotatus.

Rudes Apostolos suffert.

S*Axosas linquens rupes, saxosaq; tesqua,*
Ad gentes iterum dissociatus abit.
Postquam Tartareum Regem superauit Eremo,
Ad Populos iterum ne superentur, abit.
Hinc cœleste decus diuino spargit vbiq;

Eloquio

Eloquio, & nosci mox iubet ipse viris.
Despexit Superos hominnm quo viseret ora,
Heu quanto nostri flagrat amore Deus.
Bissenis fœcunda Cohors mortalibus inde
Eligitur, nomen spargat vt ipsa Dei.
His semper sociatur Amor Diuinus; eosq;
Quæ sunt Diuina condita luce docet.
Et quamuis dilecta Cohors rudis extet; in ipsa
Attamen est totus consociatus Amor
Dum Christus loquitur quod debent arma parare
In virtute homines, ne superet Phlegeton:
Accurrunt gladiosq; duos hic esse minaces
Respondent, Christum queis tueatur amor.
Hinc alias ex mente rudi fers Christe querelas,
Attamen ipse tuus nil remouetur amor.
O Cœli Rector, Terræ Moderator amœnæ,
Tu me diuino carmina ab ore doce.
Tu dic quas laudes tibi vis, quos Oris honores,
Vt tibi sæpe meus talia reddat amor.
Nempe carens te nil possum: tu pectora sacro
Ipse perure rogo, tu mea semper ama
Te Virgo Diuina Parens, vos conuoco Diuos,
Pro me vos nostro carmina habete Deo.

XVIII.

XVIII.

CHRISTI LABOR

Alchaicis, Dialecticis, Alchaicis;
Et Dimetris Hypercatalecticis expressus.

Peregrinatio.

Vides vt altum pectore conscio,
Numen benigno munere cordibus,
Amica donet dona amoris,
AEtheris ipse Deus sereni?
Infame vertit Tartareum decus,
Regemq; Auerni, sic & ab ignibus
Amoris actus, Tartara aestu
Fulminat assiduo laboris.
Nunc Sol amaenis lucibus emicat,
Orbemq; complet lumine maximo,
Et luce pergit pellere Orbis,
Crimina noctiuagi nefanda.
Lucens tenebras discutit impias
Errore natas: morsq; citissima,
Quae falce adunca horrenda feruens
Continuit, reprimit venena.

Tor-

Tormenta quanto frigore perfida
Amas Iesu; spernit amor minas
Diuus niuales, & frementes
Carceris æolii ministros.
Amore sacro quippe flagrantia,
Diuina semper pectora conspice;
Acerba possunt ferre, nec sunt
Frigora, siue niues timendæ.
Benigne Iesu vocibus annue,
Votisq; nostris: quidquid in intimo
Cordis videbis quæ bona; illi
Tu pius huic Dominus dedisti.
Ah dulcis: Ah quam dulcis es, & pius!
Languet cor intus semper amoribus,
Tuis benigne quis negabit
Muneribus cumulata corda?
Amica qualis me magis admonet
Manus? quo amoris munere ego magis
Flagro? meum nunc pectus vre,
Ignibus æthereæ salutis.
Tu Virgo Cœli limina splendidi
Iam pande nobis; liberius pio
Vt mox quiescentes, Iesu,
Iugiter in Patria fruamur.

XIX.

CHRISTI LABOR

Hexametris deploratus.

Iudæorum Durities.

VErte tuam Fortuna rotam, gradibusq; secundis
Nunc motum cognosce tuum; quo perfida, & atrox
Isacidum glomerata Cohors ruit impete toto
Et gerit horrisonis armamentaria palmis?
Scilicet in Christum rapidus velut aggere rupto
Amnis, aquas, rigidasq; minas dispergit vbiq;
Talis turba ferox nimio concussa furore
In Christum furiosa ruit, verbisq; nefandis
Cælestem maculant faciem: rigidoq; tumultu
Pontificum, Regumq; minas, Populiq; furores
Substinet, & tamen hæc oculis Deus aspicit ęquis.
Attamen hic cæleste decus, diuinaq; semper
Munera pandit amor: Populi rigidasq; cateruas
Confundit, vincitq; simul, docet indeq; gentes.
Sed canibus, scopulisq; loquens, nam durior ipsis
Sęuior harpyis, truculento surdior angue
Horrisonus voces Populus trahit vndiq; atroces.

Heu

Heu quantus labor iste tibi; Diu ine laboras
Heu quantum Populo dum Rector sperneris acri!
Hęc sunt ornamenta Orbis, sunt ista Tyranni
Munera sacrilegi, gentisq; infamis honores!
Ingemis heu quantum, & quantus labor instat amori
Sæpe tuo: cur non ignes ex AEthere summo,
Fulmina tu iacis, & gentes disperdis iniquas?
Sed quo ferali raptus vehor ipse furore?
Fulmina quid quæro? non hic amor extat Iesu.
Ille pati legit ipse sibi, Populiq; furorem
Ferre cupit, Patrio sic consulit altus Honori.
O'Cordis vita, O'animæ spes integra nostræ!
O'nostri dulce, O'æternum pignus amoris!
Tu mihi, tu dulci, pretioso & munere pectus
Vre meum, dotesq; animo nunc insere nostro.
Vos Cæli Ciues, vos quos fudisse cruorem
Pro Christo gratum foret, hæc audite dolentis
Verba animi: tu Virgo Parens miserere, dolores
Exaudi nostros, diuinaq; munera dona.
Vt tandem ductus quo Tu, Pater, atq; Beatus
Natus, in auspicijs melioribus ipse Salutis
Vitam immortalem immortali munere ducam.

XX.

CHRISTI LABOR

Asclepiadæis, & Gliconicis decantatus.

Male iudicari.

PRoh mortale Genus quam male conscium
Regalis decoris: nomina, & omina
Christi terribili sidere tu fugas
Heu! Heu quam male conscium
Quid voces scelerum murmure concitas?
In Christum innocuum perfida gens iacis?
Qua victus rabie, queisue furoribus
Liuor sidera polluit?
Nonne hic, qui æthereos constituit globos?
Nonne hic constituit prata virentia?
Mundumq; ipse suo disposuit loco?
Ventos pressit, & Æquora?
Cognoscunt equidem cuncta animantia
Regem Cœlicolum; candida sidera
Noscunt ipsa suum; nouit & horridus
Serpens Tartarei specus

Sed quo verto caput? desere, desere
Infamis Populus desere tu notas,
Infando ore tuo promere perfidas
Regem in Cœlicolum Deum.
Heu quantum patiens Christus! ad infima
Cur non hunc Populum Tartara proijcis?
Heu! sed continuo comprimeris nimis
Nostris Christus amoribus.
Quo grates tribuam pectore debitas?
Dum tu sic patiens, excipe tu meum
Pectus Rex Dominus, quo tua deniq;
Cœli munera des mihi.

XXI.

CHRISTI LABOR

Iambicis Trimetris deploratus.

Murmurari.

NEfanda quonam lingua mortali dolo
Caruit loquacis? vertit in malum, in nefas
Quidquid boni extat, & mali vultu tegit.
Hæc Orbis est; assuescit in malum bonum

Conti-

Continuo vertere, & scelus malum in bonum:
Hęc dona Mundi: pertulit & Christus malum
Tantum: immo semper maius in scelus suam
Vitam, scelesta semper aptabat Cohors.
Heu quanta Christus pertulit in Mundo mala,
Sed murmurantem grauius Hebręum tulit.
Et si innocentis nomine, & culpæ inscius
Tamen malignis auribus fœdus: tamen
Iniqua verba Populus inimicus trahens,
Illum latronem dicere audebat nocens,
Alter nefastum sceleris authorem vocat,
Alter scelestum nomen insimulat Patris,
Hinc & Sacerdos impius nefas putat
Quod dicat esse Natus hic quidem Dei;
Princeps superbus reprobat, illudit, fugit,
Ipse Pharisęus pellit è domo: vident
Iesum sequentes protinus stultos vocant,
Et voce sola turpius totum quidem
In mundo amatur, effugit Mundus Deum.
Benigne Iesu sustines tantum nefas
Gestare Terram? non ad infernam stygem
Infame mergis scelere turpatum genus?
Quo fugit ira Christe? quo fulmen tuum?
Quæ sunt nefandi sceleris heu! Deus tua
Supplicia? crimen istud in tantum suum
Admouit instar culminis tandem caput?

Ec-

Ecquando trifida scelera comminues face
Si nunc serenus? luce viduatum irruat
In murmurantis verticem fulmen : bonum
Omittat omne quidquid huic manet: aspera
Infamis ipsum viuere immutet nece.
Age animum in hostes irrue, extende & manum,
Fulmina vibrentur, intonet Olympus, gemat
Furore tellus pressa, Reges occidant
Et quidquid altum verticem ostendit suum,
Infima celeribus gradibus in loca irruat.
Sed fallor heu benignus, heu pius mihi,
Orbique totis qualis in voces trahor
Dulcis Redemptor? amore tu magno quidem
Es ipse cupidus, cupidus es malum pati.
Nunc ipse grates qualibus reddam sonis?
O magne Cœli Rector, O Iesu bone
Meis adhære precibus & meas cape
Voces precantis, scelera restingue impia.
Tu Virgo, quæ Regina consides Polo,
Natum precare scelera quo abstergat mea;
Vt cum miseriæ nudus ad Cœlum volem,
Ibique semper Regis in laudes ferar
Supremi, amicas grata tu pandas fores;
Vt tutus abeam denique ad Cœli decus.

XXII.

XXII.

CHRISTI LABOR

Heroico carmine expositus.

Operum Doctrinæque Contradictio.

QValis tanta Virum Diuinum audacia Regem
Admonet, & sacram Doctrinam spernit vbique?
Qualis mens hominum sacris contraria rebus
Insurgit, scelerumque aciem diffundit in Orbem?
Et tamen ipse humilis factus Deus, omnia suffert,
Doctrinamque auget, pietasque innata ministrat.
Nam si terribili compressa furore, rigensque
Isacidum maledicta Cohors ruat vndique; suauis
Est tamen, & spernens hominum, puerumque querelas
Vnanimes omnes dilecta colligit aura;
Sic Diuinus Amor mortali cedit amori:
Sed quis Amor? ruit Eumendium velut agmine facto
Immanis Populus, pueri, iuuenesque, senesque
Miscentur, dirumque vocant clamoribus hostem.
Irrumpunt, obstant, lacerant, strictoque tumultu
Horrisonis totum stridoribus æthera complent.
En Populi fit præda Deus: manibusq; reuinctum

In

In montem ducunt quò præcipitetur ab illo.
Vix pedibus montem tetigit, discedit ab illis
Ipse inuisibilis: plenus quasi nubibus aer
Permanet, & nigra tristis rubigine Tellus.
Hinc exaudiri linguas, strepitusq; loquentum,
Quos vario sermone cient; vocat ille latronem,
Ille veneficijs actum vocat, illeq; iniquis
Commaculat verbis Diuini Regis honorem.
Discite mortales: quali Patientia laude
Dignetur, docet ipsa Dei: vos discite Reges,
Qualibus est medijs adhibenda potentia; namq;
Regis ab exemplo totus componitur Orbis.

XXIII.

CHRISTI LABOR

Elegiaco contextus.

Audaciç, & Iudęorum Industriæ.

NON tot contrahitur furijs Neptunus aquosis,
Quot rapta in Christum plebs inimica ruit.
Turbine nec tanto cadit æthere fulmen ab alto,
Quanta venenato è pectore tela vibrat.

Nec tali fertur rabie ſęuire Leones,
Quali continuo murmure ſæua fremit.
Doſtrinam ſpernunt, iuſſiſq; illudere tentant,
Et Deus ęquali ſidere tanta videt?
His capitur, multiq; fugant, alijq; ligatum
Inſpiciunt, alios ire, redire iuuat.
Continuo renouare modos, renouare querelas,
Et ſi comprendi poſſit vbiq; placet.
Accuſant alij, mox increpat vnus, & alter
Illudit, lacerat mors, & vbiq; furit.
Falleris at nimium Turba ingratiſſima, non dum
Tempus quo Chriſtus ſit moriturus adeſt.
Quis credat? tanto ipſe malo dat munera Chriſtus,
Et magis eſt patiens, quo magis illa fremit.
Nec timet iratas leges, quas ipſe Sacerdos
Inſtituit; verum pandit ab ore iubar.
Hoc placeat iuuenes: ſacras audite loquelas
Semper, & auritis carpite mella labris.
Hæc veſtris aptate animis: ſic itur ad aſtra,
Hoc certus ſane tramite Olympus erit
Interea vos alta Poli, pia lumina Ciues,
Vos Regi laudes reddite Cœlicolum.

XXIV.

XXIV.

CHRISTI LABOR

Hexametris explanatus.

Ingrati animi Vitium.

INgrati quicumq; animi non nouerit astus,
Hæc legat, & seruet quę pagina scripta docebit.
Finge tibi monstrum cunctis quod in artubus horret,
Ceruix nigra, comæ serpentibus vndiq; plenæ,
Ignea frons, oculis insistunt fulmina bina,
Nigrantesq; genę, sæuoq; ex ore venenum
Continuo fundens, horrentia conspice colla
Aspidibus religata feris; mox vbera cerne
Felle venenata, & sęuum spirantia odorem.
Cerne manus cordi fixas, nudosq; lacertos,
Deniq; crura, pedes, & tristia conspice membra.
Hoc *Ingrati animi nomen sibi vindicat atrox:*
Tetrius Alecto monstrum, nil turpe, malignumque
Innocuum linquit, mala quin pro munere reddit.
Hoc *etenim semper diuinam prouocat iram,*
Causa mali primi fuit hoc, mox causa sequentum

Et tandem gremio vitium complectitur omne
Hoc ingrata Cohors retinet sub pectore semper,
De quoquam linquit quidquam bene velle mereri;
Munera cum capiant, tunc tacto pectore iurant,
Affirmantq; simul fore se memoresq; piosq;
Plena tot, & tantis referatur gratia vt illis
Factis; excipiunt aliqui iam dona salutis:
Hinc alius natum quem multo tempore fato
Fleuerat extinctum, acquirit: qui perdidit aurum
Maiori lugens iterum completur honore.
Ille rogans tales effundit ab ore loquelas.
Si quod longæuo amisi iam tempore reddas,
Tunc tibi pro tanto reddemus munere grates:
Annue tu precibus, tu mentibus annue nostris,
Hęc mihi semper erunt imis infixa medullis.
Et postquam benefacta capit, non noscit, at immo
Hunc spernit semper, verbisq; hunc pellit iniquis.
Vsq; adeo Ingrati vitium vitia omnia gignit.
Quo Pharisæe ruis? quo mens oblita bonorum
Inuadit Pharisęe tua? hunc tu spernis inique?
Hæc benefacta tuis stabunt infixa medullis
Sic? animo quali facis hæc, qua captus ab ira?
Siccine derides Diuinum Numen? in ista
Versus amor prior ille tuus? sed quo vehor? hæc sunt
Hęc Orbis decora, & sacris contraria rebus.
Effuge nunc monstrum, gradibus nunc effuge plenis

Cor-

Cordaque diuino conspersa ab amore relinque.
Effugiat furor ipse tuus, te in Tartara funde,
Ne tua diffundas in pectora nostra venena.
Et tu magne Poli Rector nunc exere dextram,
Monstrumque infandum diuino percute telo,
Inque acheronteas, Stygiasque immitte paludes
(Quando aliter nequeat nostro superarier ictu)
Vt nostros animos diuino lumine aduras
Quo ducti, in Patria te dulci corde fruamur.

XXV.

CHRISTI LABOR

Ad Iambos, & Octonarios Acatalecticos euocatus.

Desiderium Passionis.

IRata postquam siluit aliquantum Cohors
Irrumpere, & nefanda liquit impio
Ex ore verba trahere, sic ardens Deus
(Et corde & animo sponsa iam dudum pati
Tormenta) verba ab ore perfundit sacro.
Ecquando tandem sponsa cupienti mihi
Tormenta venient tempore? humano Virum

Ra-

Rapior amore: nescio quid infert moras
Est grande quippe, pectus & solito amplius
Grauat: beata denique ecquando dies
Optata veniet? Phœbe cur luces tuas
Gradu leui dispergis? accelera diem
Celerique menses circulo tandem fuga.
Sed quæ voluntas rapuit, & pati iubet?
Nondum voluntas Patris exacta est mei.
Hæc dixit, atque in corde mandatum Patris
Iterum refixit; denuo ingemuit furens
Per antra nigra, squalido dirus Iouis freto incubans.
Tunc Christus in montana se transfert Thabor,
Ibique dulces tendit ad Cœlum manus
Patrem precatur: annuit tandem Pater,
Et luce missa nubibus ab altis; Polum
Natumque Sole mage, magisque lucidum
Ostendit alijs (scilicet secum ex suis
Tres duxerat) mirantur & miros magis
Continuo pandunt precibus in Cœlum sonos.
Postquam beatæ frontis ostendit iubar
Redijt, & ipse pristinus vultus color
Redijt. Beatus ille qui dignus tuam
Videre faciem; Sole tu magis nitens,
Diuine Phębe luce cor nostrum reple.
O dulce pignus; Columen O Mundi; Decus
O Patris; animos igne comburas tuo,

Nos

Nos in benigna collige Patria Deus.
O' alma Virgo, mentis O'nostræ decor,
Incende pectus, Natus vt tandem tuus
Crimina repellat, nosq; permittat Polo.

XXVI.

CHRISTI SERVATORIS LAROR

Intercalari carmine deploratus.

Sudor Sanguinis.

QVo me Musa trahis? Christiq; in imagine planctus
Plectra doces? lachrymasq; sua iam sponte cadentes
Ire iubes? querulæ gemit heu! modulamine chordæ
Tacta chelys, totumq; abit in suspiria pectus:
Quam lachrymosa places! medijs interfere verbis
Vndantes lachrymas, versus singultibus, & vos
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Nox erat, & Cœlo Solem lumenq; fugarat,
Cum Christus numero stipatus vbiq; suorum
Discubuit: mensæ dapibus, vinoq; repostis,
Accipiens panem diuino consecrat ore;
Instituitq; sacram Cererem: dapibusq; solutis,

Gethse-

Gethsemani socijs comitantibus itur in hortum.
Hic vbi mandatum Patris, mortemq; propinquam,
Noxarumq; luem, sensuq; animoq; reuoluit,
Extemplo tristes hauserunt pectora curas,
Curæ oculis lachrymas, mœsto suspiria corde
Extorsere graues: vos Seruatoris ab vndis
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Hinc abit, & fessas tendens ad sidera palmas
Exorat Patrem: tantusq; in imagine mortis
Horror ijt; tantumq; hominum effrænata libido
Præstrinxit fibras, diuino vt sanguine terram
Lactarit sudor, viridantiaq; arua cruentus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Conspice si poteris Christum vultusq; cruentos,
Rorantesq; cruore artus, languentiaq; ora,
Et seuas iam mille cruces sine morte ferentem.
Sanguine rorantem tellurem conspice: quanto
Gethsemani nunc flore rubes! quos terra benignos
Parturiet fructus sacro conspersa cruore!
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXVII.

XXVII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Falsa amicitia.

NEc satis inuiso pectus vouisse dolori,
Luminaq; in fluuios lachrymis deducta cadentes,
Nec iam purpureo terram irrorasse liquore,
Ni quoq; amicitiæ violato fœdere, amici
Præda Deus fieret, nimirum interritus ardor
Humano generi proprium præbere cruorem
Ne sitiat, Diuinus amat: septemplice saxo
Obdurarat atrox ad crimina, pectora Iudas:
Hinc abit, immanisq; subit ferale cateruæ
Concilium, dictisq; viros affatur amicis.
Christum ego prædabor: terdenis nobile nummis
Constabit corpus, Iesumq; ad vincula tradam.
Hæc ait, & læto responsant tecta fragore,
Hinc pretium fatale libens Turba impia spondet.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Heu quo fugit amor, pietas, sacra iura, fidesq;
Quo latuere loco? Getuli forte Leones,
Sarmaticæq; niues meliori sorte fruuntur.

Impie quo pergis? Dominum quid tradere tentas
Siste: cruentatis viden vt furiosa Cerastis
Te sequitur vindicta fremens? pia fœdera Mundi
Fracta, fides hominum violata, & vincula Legum
Disrupta, infandum in caput exitiale minantur
Iurata auspicium. Sed quo rapit impetus? heu vos
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXVIII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

A' Iudæis capitur.

INfames postquam nummos, & pignora mortis
Crudeles Iudæ rabidiq; dedere Ministri;
Instant continuo, opportunaq; tempora quærunt,
Vt Iesum capiant, captoq; illudere possint.
Nox erat, & placidum carpebant membra soporem:
Per syluas, per tecta Virum, per Doridis vndam
Tuta quies alto lenibat pectora somno.
Impia sed sæuis agitabant viscera tędis
Isacidum furiæ, diris & corda colubris
Armabant, furiata ruunt nocte agmina, noctis
Agmina, quæ ducit nocturnus transfuga lucis.

Fun-

Fundite perpetuos mea lumina fundite riuos.
Comprimitur clamorq; Virum, clangorq; tubarum
Quippe fugam metuunt, moneant si murmura Christum.
Horribiles visu tædas, inferna putasses
Lumina, sulphureis Phlegetontis ducta fluentis,
Talis complerat nigros late halitus agros.
Lumina mille micant, fulgentibus emicat hastis
Cynthia diuisos spargens argentea crines,
Luce loquax, inimica Deo dum tela retexit,
Luce loquax, inimica Deo dum signa colorat.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Heu Ciues! quem tela petunt? quem vincla reposcunt?
Quem metuunt clypei ciuem? mitissimus ergo
Tam cernat crudele genus, mentesq; suorum?
Dulce latus, placidasq; manus, & pectus inerme
Armatum vinclis vulgus, dirisq; catenis
Vinciat, & rabidæ raptent per compita turbæ?
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Sed frustra: en celeri ruit impete Turba, phalangem
Hastatam, segetem clypeatam, iramq; flagellantem
Armat dura sitis, si quis fluit vndiq; sanguis,
Protinus exugunt sitientia labra, cruores
Extractura nouos; nec sat sitijsse videtur,
Nec satiasse potis; quærit sitis vna recentem
Qua possit sitijsse, sitim, multosq; cruores.
Qualis cum rigido rabidorum dente luporum

Agna gemens rapitur, diſcerpitur; vndiq; ſanguis
In pretium ſitis ille fluit, ſic magna Tonantis
Progenies laqueos, furias, haſtilia, & iras
Expertus, rabidis Solymæ fit victima vinclis.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXIX.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Ad Tribunalia raptatur.

SED non hæ furiæ, non hoc fatale Tonanti
Exitium, quales Deus experiere procellas!
Interea Iſacidum vinclis raptatus, & iris
Tecta tenet (ſiue antra reor, vel teſqua Leonum)
Tecta Sacerdotis, Stygij vel flaminis, Anæ.
Prohque Chriſte ſubis conuicia! qualia dextræ
Dona procacis erunt? colaphos mitiſſime malis
Dona refers: totis iniuria viribus acta
Fœdabit pulchrum furiali fœnore vultum.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Hiccine Regnator Superum? cui Regia Cœli
Æternis vigilat flammis? cui plurimus alte

Excubat aſtrorum nitor? inceditq; ſupremas
Luce domos? cui grande gemit ſub nocte ſepulta
Rex Erebi, ſontes pallent per inania Manes
Antra catenatis multum indignantia monſtris?
Ergo ne ferali manibus poſt terga reuinctis
Siſtitur hic ſolio? cui fas menſuraq; iuris
Velle fuit, fixa ora ſolo taciturna tenebit?
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Heu Terra immanis, ſæuis data præda moloſſis!
Heu rabidæ nigro Tigres Acheronte creatæ!
Heu! cur iurato ſub fędere fœdera Mundi
Frangere Terra negat? vaſtoq; immanis hiatu
Non vorat audaces Populos ſimul ima dehiſcens,
Cur non igniuomis armata Megæra Ceraſtis,
Terras angue, Polos diſcriminat atra veneno?
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXX.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

A' falsis testibus accusatur.

PRosequitur IESVS firmoq; in pectore Patris
Æterni mandata tenet: patiturq; benigno
Aduersos Populi cruciatus ore, Patremq;
Exorat semper Populo quo parcat iniquo.
Interea sæui tectis deductus ab Anę,
Ducitur ad Caypham magna comitante caterua.
Tunc exaudiri voces, strepitusq; loquentum,
Quærentumq; neci causas, & mille nocendi
Instrumenta; iuuat mala sarta iuuenta Tonanti
Obijcere & falsis fœcundas testibus artes.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Insultant, feriunt, propellunt vndiq; Christum.
Ille Dei sobolem sese finxisse, Deiq;
Delubrum Patrij susdeq, euertere posse
Affingit; solitum Augusto vetuisse tributum
Alter ait; Populoq; grauem proscribit Iesum
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Ecqui

Ecquis non fleret tantarum ad spectra ferarum?
Mente feras video; heu nimium mihi tristis imago!
Has furor, has agitat, rabies huc pertrahit illas.
Proh dolor! exagitor. Pietas quo pulsa recedis?
Quo Leges? quo Iura? Fides? quo fœdera gentis
Quo trahis infausto Titan temone iugales?
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXI.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Colaphis cœditur.

QValis Sole nouo Cœlum lucere serenum
Incipit, & totum dispergere lumina in Orbem;
Mox in ceruleos conuerso lumine vultus
Tela trisulca vibrat, nimbisq; frementibus Orbem
Implet, & huc illuc spargens per nubila ventos
Horrisono cunctas perterret turbine terras.
Sic ingrata Cohors ruit hinc, & perstrepit illinc
Vnanimis, grauibusq; modis tormenta ministrat.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Vix

Vix è conspectu Cayphæ raptatur Iesus,
Cum magnam furijs comitantibus itur in aulam.
Horrifico tunc sæua Cohors ferit aera bombo:
Non secus immundum stridens rubigine ferrum
Igne, rubens flammante solet, quod forcipe adunca
Cum Faber extraxit, riuisq; immersit aquarum
Stridet, & efferuens feruenti sibilat vnda.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos
Asperat ille manu diuinos vndiq; vultus.
Turpibus ille genas digitis, verbisq; flagellat;
Fustibus ille oculos, pudibundaq; verberat ora,
Quo rubor, & macies maculato insideret ori.
Qualis flos campi, cum primo rore rigatur
Purpurat, & pompam dispergit vbiq; colorum:
Quem si fortè manu, pedibusue attriuerit hospes,
Extemplo in maciem mutato murice, flexo
Vertice lambit humum, amisisq; coloribus ornat
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Conſpuitur.

INfami hinc ſtatuunt ſolio: vix ſedit Ieſus
Cum panno placida ora tegunt: tunc omnis in ipſum
I..uebitur pugnis, colaphiſq; illudere certat.
Iam lora intentant humeris; iam tempora crebro
Verbere pulſa ſonant; currit cruor inde per artus
Et facies nigro tabeſcit ſacra tumore.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Vnanimes omnes iterum facto agmine (tamquam
Cum monumenta cadunt nimio concuſſa fragore)
Verberibus, ſtrepituq; ruunt, & viribus auctis
In ſacram vibrant faciem pitiſmatis iras.
Hæccine monſtra ferat tellus? ferat agmina dorſo
Carpere iter tutum, pedibus ſubſtrata nefandis?
Tartara terriſono ſuſdeq; agitata tumultu
Horrificam Terræ prolem, maioraq; cunis
Pignora committant, non edomitura Tonantem,
Sed preſſura ſuę ſub vulnere cuſpidis Orbem.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Diue meos vultus, liquefactaq; sanguine corda
In lachrymas, vocemq; moue, quo pectora fundant
In gemitu carmen, mœstosq; in carmine fletus.
Dum morti caput obiectat mea vita, meum cor,
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXIII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Funesto carcere clauditur.

QVÆ te Christe manet saxis asperrima sæuis
Carceris atra domus! nigro Eheu! qualis hiatu
Fracta dehiscit humus; vel compositura sepulchrum
Vel tectura nefas! rigidę quæ mortis imago
Funereis latitat diræ caliginis vmbris!
Prolusere ortus: pannosa cubilia, vile
Præsepe exhibuit cunas, stabula alta ferarum
Infirmos fouere artus: nunc languida vinclis
Membra capit durus criptæ feralis hiatus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundire riuos.
Huc te cogit Amor. Maior tibi Christe ab Amore
Crescit Amor, crudelis Amor, crudelis Amori

Diui-

Diuinus quo languet Amor, quo languet, & ardet.
Saxa catenatum quæ clauditis impia Iesum,
Vos ego ab Isacidum duris educta medullis
Crediderim, sæuisq; fibris: percussa fauillas
Dantquoq; saxa suas, flammisq; fatentur amorem.
At vos Æterni suspiria mæsta Parentis
Ebibitis, vinclisq; feris edocta rigetis:
Ast vt mollescat frigus glaciale profundi
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Mites vmbrarum manes, quibus aera cęcis
Turbinibus texisse datur, cur conditis Orbi
Diuinum Solem: tenebris assueta malignis
Non tantos inimica ferunt loca fœda nitores.
Reddite languenti, Eheu! reddite lumina Mundo,
Et viduata suum videant modo sidera Solem
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXIV.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Raptatur per compita.

AVdior. En tetris tandem deductus ab vmbris
Christus auernalem Cayphæ raptatur in aulam.
Pallebat macie ingenti, priscumq; genarum
Expulerat tumor ille decus: pia lumina, quondam
Sidera, nigra tument: auro mutasse videres
Sanguine concretos crines, & nobile frontis
Excessisse iubar, fessosq; laboribus artus
Ire graues, tardoque trahi vestigia motu.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Hinc rapitur, plebiq; datur: iuuat impia circum
Compita diuinis implere doloribus; vtq;
Sit pueris lusus; cui Reges, Regna, Tyrannos
Sternere lusus erat: nimium tua fata reponis
Isacidum male sana Cohors; loca cuncta cachinnis
Immodicis resonant, rident iuuenesq; senesq;
Et mala capta Nurus, factura nepotibus vmbram
Excidij, risus lachrymarum præscia pandit.
Heu lachrymis deflenda dies respersa cruore,

Vulne-

Vulnera, quæ nostri fuderunt sacra Parentis,
Vulnera, quæ sæuæ gentis fecere catenæ,
Vulnera, quæ æterni pectus non fugit amoris.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Ridet ouans Solymæ vulgus, lachrymatur Iesus.
Mens ignara mali, nequidquam insana vagatur;
Non sibi dat lachrymas Christus, non vlla laborum
Ilias æternis lachrymarum flumina ocellis
Suffecisse potis: Populi flet amara superbi
Damna: superpositum noxarum frigus, amorem
Eliquat in fletus; flentem vt comitemur Iesum,
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXV.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Stultus iudicatur.

NVnc te Christe vocat Pilati Regia; tandem
Ingruit horrendus turbo: dirisq; minatur
Innocuo capiti furijs vbicumq; procellas.
Panditur interea portis bipatentibus antrum
(Antrum immane ingens Solymæi informe Leonis)

Huc

Huc fertur, trahitur, rapitur, laceratus Iesus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Hostiles coeunt animi; Pilatus Herodi
Forte inimicus erat: iungunt in fœdera dextras,
Exarmantque animos Diuini in funera Regis.
Ille in amicitiæ pignus committit Herodi,
Impingitque scelus: nimirum odia aspera vincit
Exitiale odium; Iustique in morte, nocentes
Deponunt iras, capus & vibrantur in vnum.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Veste alba induitur Christus, seu pacis vt Author
Seu doctus fera bella aliquando in pace latere,
Omnibus hinc risus, & fictæ ludicra scenæ
Panduntur spectacla; sacer tenet ora Tragœdus
Fixa solo, ploratque suæ noua crimina plebis.
Hæc te Supremum Superumque, hominumque Potentem
Purpura Christo decet! Stygios non vllus in vsus
Ire nitor melius visus: nec candida solis
Nubila deliquium nitidis fecisse sub vmbris.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXVI.

XXXVI.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Dedecus amicorum, & inimicorum Triumphus

NEC satis est stulti circumdare veste Tyranno,
Quin etiam Solymæ iussit per compita ferri.
Heu quo fugit honor? decoris quo fugit honestas?
Tantane vos cœpit vestræ fiducia dextræ
Isacides? tanta non sæuit Tartarus ira,
Non adeo rabidùm trifido tria guttura pandens
Cerberus ore furit: cuius potuitque canendo
Flectere tabificum minitantia colla venenum
Vatis Apollinei numerosa potentia plectri.
At vos qui dulces haustistis luminis auras
In terris: quos non sæui genuere parentes,
Flectere non potuit dulcis clementia vultus,
Nec species decorisque sacri venerabile lumen.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Nonne hic qui duris erumpere rupibus vndas,
Isacidum Populis potuit saxosa per arua,
Ardentesque vias, solisque vrentis arenas?

Cum

Cum patriæ Ductor gentis miseratus hiantem,
Arentemque siti Populum, cęleste precatus
Auxilium, baculo percussit saxa potenti,
Eduxitque vndam diuinæ verbere virgæ:
Tunc cunctis dixit bibite: vndantemque bibistis
Attoniti ignotam miranti marmore lympham.
Et tamen hunc stulto heu! stulti decoratis amictu?
Vt sese palmis, quas mox strauistis amici,
Vocibus vt festis stulta indumenta maritant!
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXVII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Barabbæ postponitur.

SED canibus, scopulisque loquor: viden vt fera surgat
Isacidum soboles, facilis sæuire Tonanti,
Ingeminetque sonos, Pilatique ante Tribunal
Raptetur Christus? causam nouisse iuuabit.
Crudelem scelerosa iubes renouare dolorem
Impietas, dirumque nefas, moresque ferarum
Mœstis flere modis, & lamentabile funus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Mos

Mos erat Isacidum Populo sub Paschate quendam
Dimisisse reum mortis, vitæque latronem.
Clarus ibi ante alios permulta cæde Barabbas
Seruabatur adhuc, iugulum crudele daturus:
Heu quoque Christus erat sæuę sacra victima morti.
Isacidum tamen in Choistum sententia mortem
Vibrat, & effræni postponitur ille Barabbæ.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Heu quales furias, & lamentabile bellum
Christe subis! toruas acies, Populumque rebellem
Iræ indulgentem pateris, longoque negantem
Supplicio leges, & funera mille parantem.
Vera Dei soboles hæret, fremit impia circum
Plebs orco deuota caput, multumque nocendi
Prodiga: triste odium linguis, atque ore proteruo
Euibrat, insanum numquam domitura furorem
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXVIII.

CHRISTI SERVATORIS LAROR

Verberibus afficitur.

SIC est. Damnetur Christus, viuatque Barabbas.
Quis tamen attonitos gelidus tremor occupat artus?
Quisue sonat turbo? trepidas quatit impius aures
Vnde fragor? miscent iurata elementa procellas?
An sese inter signa cient cœlestia bellum?
Per mare sanguineum lacero temone, refactis
Remigibus, summi disrupto pondere mali
Naufraga cymba fluit: furit hinc Caurusque, Notusque
Horrendùmque gemit; furit illinc Africus, isthinc
Auster inundanti ventorum mole flagellat:
Verberat hinc totis innixus viribus Eurus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Infelix furias per tot, tot cymbula fluctus!
Quæ portum dabit aura? Notus? sed perstrepit vsque;
Africus? at furias non dedidicisse fatetur.
Caurus? barbaricas nondum furor exuit iras.
Terribilisne Auster? sed per tua damna tumescit.
Nulla salus, nisi quam præstat patientia: & ecce

Exposuit durum patientia mitis honorem:
En vltra herculeas monumentum insigne columnas
Vna columna micat: non plus tibi scribimus vltra
Nobile concussæ monumentum insigne carinæ.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Heu quis adorato mœstum vectigal aquarum
Naufragio neget? vndanti iuuat æquore triste
Immersisse caput, iuuat & dare flumina ocellis,
Queis natet eruptus cordis per vulnera sanguis.
Heu vos, dum fundunt mitissima terga cruorem,
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XXXIX.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Spinis coronatur.

SED postquam nostri persulcauere Parentis
Terga flagella, cruor terram lactauit, ab illo
Disceret vt Tellus mitescere sanguine, & ipsum
Disceret à miti mitescere sanguine marmor.
Protinus vt Regem possent decorare; dolorum
Vt melius Regem possent redimire; rubetis
Heu dolor! heu! grauido fixerunt tempora serto.

Fundite perpetuos mea lumina, ſundite riuos.
Parcite vos ſpinæ, ſi non ſera pectora, veſtro
Parcite, ſi qua fides, infigere tempora Regi:
Sit ſatis in ſurias acuiſſe minantia monſtra,
Sit ſatis heu! miti, minitatas vulnere, Regi
Parcite: ab innocuo tenereſcere diſcite rore.
Sed ſaxis, ſpiniſque cano: nam ſæuior ipſis
Carnificum truculenta phalanx ruit impete toto,
Supremum preſſura Deum ſub carne latentem.
Fundite perpetuos mea lumina, ſundite riuos.
En pia ſpinoſo diademate tempora cingit,
Vt quas ille roſas cruor ederet, ornet auito,
Spina ſatellitio, Maieſtatemque figuret.
Spinæ, crudeles ſpinæ: queis mitia Christi
Tempora confixiſſe datum; vos inter amarem
Viuere, vos inter mea crimina viuere ſpinæ.
Illa ego crediderim ſtimulis bene ſaucia veſtris
Mutatura vices, & quæ mea pectora figunt,
Figeret è veſtra deductum cuſpide vulnus.
Fundite perpetuos mea lumina, ſundite riuos

XL.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Illusio Regni Christi, & de verbo Ecce Homo.

SED ne regali sceptri vacet ille decore,
Sceptrum turpe dedit sub arundine: turpius vltra
Te Regem, te Christe vocat: fatale sed absit
Nomen; at adsit adhuc, sceleri ne nomina desint.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Interea Pilatus adest: Christumque cruentum
Vndique conspiciens, Populo monstrauit iniquo
Vt pietas tandem lacerati corporis, illis
Vlterius cohiberet opus, prohiberet & iras:
Ecce Homo, *Pilatus retulit: tamen aspera clamat*
Turba frequens, Hominemque *neci deuouit iniquæ.*
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Isacides quis corda furor? quæ liuida mentes
Abripit ingluuies; satis est spreuisse Tonantem,
Sit satis; in terras Maiestas magna Tonantis
Consultura Orbi mortali in carne volatus
Explicuit, patiturque scelus Deus ipse suorum.
Nec tamen exitiale odium posuistis iniqui?

Heu

Heu homo! mortali quantum trux fęnore liuor
Mente stetit! quantos homo perpessure labores
Christe venis! Nomen nimium pœnale tulisti
Christe meum! nostro quantum velatus amictu
Impeteris! (primi crudelia fata veneni)
Sanguine proh quanto libertas nostra coempta est.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLI.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Mortis Sententia.

QVIS mihi damnatas iam mœsto è vertice laurus
Excutit? effugere altum spirantia Phœbum
Serta comæ, periјt vittis labentibus vltro
Vatum honor; & miseram fronti mihi serpere taxum
Heu patior ferale canens: non flumina Cyrrhę,
Non totis Cephison aquis, vndasque reuoluam
Pieridum, quando sęuæ Vox liuida turbæ
In caput innocuum necis impia fulmina vibrat.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Seruabat Pilatus adhuc miseratus Iesum,
Sed male sana Cohors stridoribus æthera complet,
Cæsa-

Cæsareumque odium minitatur, & impia tandem
Arbitrio potuit pietatem vincere; Christus
Damnatur morti, heu lachrymæ! male cauta libido
Extorquere potest supremum è corde furorem.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Siste cruentatis fulmen signare tabellis
Ambitiosa lues: tales non Grecus in vsus
It Calamus, funditque nocens non ille venenum.
Scilicet innocuum premit ambitiosa cupido,
Et leges, & iura, fidem, pia fœdera gentis
Vna negat: iuuat humano indulgere Tyranno,
Et spreuisse Deum: sonti dare thura furori
Thura ablata Deo: vanis sed quæstubus auras
Vox ferit; ille truci signauit funera dextra
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Cruce oneratur.

IAmque catenatis sulcatum terga flagellis
Immanes capiunt; grandi trabe terga fatigant.
Insuetum pondus! bisennis sarcina grandis
Vix gestanda viris! quo te tuus impulit ardor
Heu Cælestis Atlas? sunt hęc tua membra tenellæ
Iam primum consueta cruci? prolusit acerbe
Heu nimium, auspicium nimium fatale; tenellas
Vertit in arma trabes, & quæ tibi luserat olim
Trabs, in damna suo tua pondere iurat: amicos
Quæ dedit amplexus nunc mortem amplexibus ambit.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Dum Cœli pennata Cohors, loca questubus implet,
Insuetos mæsta contestans voce dolores
Diuinus quos format Amor; date flumina nostris
Luminibus Cœli mentes, vt fletibus altis
Queis Cœlum impletis, Terrę sociata gementi
Responsent mœsto centena cacumina bombo.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Vos animi, scelerum, quicumque adamante rigetis

Flecti-

Flectite Diuino crudelia corda cruore;
Dum gemitus Terris, gemitus dum perstrepit astris;
Dum gemit horrendo sub pondere mitis Iesus;
Labentique gradu, dubio pede compita lustrat;
Caluarij quando immitis iuga liuida montis,
Aonias damnant rupes; larguśque cruoris
Ipse Deus, viuos occluso è pectore fontes
Ire dedit, multoque artus decrescere riuo;
Fundite perpetuos mea lumina fundite riuos.

XLIII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR.

Cruci affigitur.

INterea summi venere ad culminis arcem
Caluariæ; tetro consurgit vertice, saxis
Pensilibus, fractaque minatur rupe ruinam.
Hic igitur scelerata Cohors (sua fata reponens)
Affixum triplici ferrato dente tigillo
Immanes posuere Deum: ne criminis absint
Heu socij, geminos inter mactatur amicos,
Hinc atque inde latro, gemit ictibus vndique lignum
Artubus æternis sternens ferale pheretrum.

Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Sic patitur sine more Deus, lethaleque lignum
Purpurat, & misero latè stillantia tabo
Membra fluunt, nutantque oculi, riget horrida frontis
Gloria, lucentesque genas iam mortis imago
Inficit, extremos animæ extinctura calores.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Quin heu! dulce fuit triplicata cuspide, quercu
Altius implicitum, mediæ inter funera culpæ
Assiduis spectare oculis, aurasque cadenti
Ore recedentes, gemitusque audire supremos:
Et nondum absumptæ vires, non aspera metam
Fert rabies, nondum motus, animumque furentem
Temperat impietas: fixumque in robore Christum
Altiùs attollens, famulantibus inserit astris.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLIV.

CHRISTI SERVATORIS LABOR.

Spatium vitæ in Cruce.

DIVE gemis? gemit aura ſimul: ſuſpiria promis?
Et quoque cæleſtes promunt ſuſpiria luces.
Heu quæ Diuino non aura parentet amori?
Heu dolor! heu lachrymæ! totum crux horrida corpus
Suſpendit, laniatque artus; caput erigat? illud
Altius infigunt ſpinæ. Inclinare iuuabit?
Proh dolor! hoſtiles labor eſt ſpectare ſuorum
Duratoſque animos: pedibus manibuſque libratum
Suſtineat corpus? manibus pedibuſque refixis,
Incumbit totum geminato in robore pondus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Fronte cruor fluit in vultus, ſanguiſque cruori
Vndique miſcetur! ſacros ſitibunda liquores
Ora bibunt, ſatiantque infernos ſanguine Manes.
Væ tibi Væ Solymæ: quam mox dolor obruet! iras
Proh quales furijs agitata explebis! acerbas
Stragibus edicent hæc ſaxa loquacia ſtrages.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

En Sol ætherei miseratus funera Regis,
Obscura nitidam texit ferrugine frontem;
Æternam Terris mini tatus fundere noctem,
Passurusque simul diros ardere cometas:
Scinduntur montes, franguntur marmora duris
Frigidiora animis, minus at crudelia: circumque
Omnia dant gemitus morituro elementa Parenti.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLV.

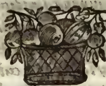
CHRISTI SERVATORIS LABOR.

Illusio veritatis.

V*NVS ad hæc ridet Populus Solymęus: & acres*
Verborum stimulos adigit; blasphęmia nomen
Quale ferit, turpesque inimica intexit honores!
Christe labor tibi qualis erat sufferre tuorum
Infames voces, conuicia spicula linguæ!
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Hiccine, Gens Solymæ, Doctor? nonne iste Magister
Ciuibus optatus, Patriaque? & cuius ab ore
Dulce diu pendere fuit? qui lumina Legi
Reddidit obscuræ, nitidaque in luce locauit?

Nonne triumphales per compita festa fragores
Doctrinæ vouit Populus? duodennis honores
Nonne inter legis Doctores illle disertos
Obtinuit spectante Polo? Solymæaque Templa,
Templa Patris, sacræ decorauit acumine linguæ?
Anne Puer placuit, teneræ quia fulmina vocis
Nondum terrebant vitiatas crimine gentes?
Et iuuenis nocuit? facili per inania saltu
Deseruisse crucem poterat, nisi meta laborum
Humani generis foret illa, & pignus amoris.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

At frustra; intendunt odijs, verbisque malignis
Æternum maculant Diuini Regis honorem.
Non tot criminibus fœdam Diomedis in aulam
Inuehitur Thebanus atrox; non Thessala tanto
Dicitur insignis mirante venefica Mundo,
Quot Christo obijciunt: fędisque per aera votis,
Obluctantem animam, corpusque doloribus angunt.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLVI.

XLVI.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

AEterna Iudæ, & alterius ex Latronibus damnatio.

Ille tamen gemit æternis damnata suorum
Membra, animasq; rogis. Amor est qui affligit, Amoris
Ire timor solitus, dolor ire pedissequus; angit
Ille Deum humani sceleris sub mole; dolorque
Damnatæ prolis Diuinum heu! torquet Amantem.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Indoluit Christus scelerati ad funera Iudæ.
Proditor ille truci dedit impia colla capistro,
Consciuitque sibi mortem crudelis, vtrumque
Nouit, & indoluit Iesus, gemuitque latronem
Tartareis vlulantem vndis, timuitque Nepotum
Crimina tænareis nimiùm iam debita Regnis.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Proh quam mitis amor! patiens mortalis in vsum
Expedit hæc Christus: sed parce pijssime Iesu
Parce tuas lacbrymas, & fletus perdere sacros.
Ille tibi mortem numerosam, & crimine, & auro
Intulit; hic sæuis insultat in arbore verbis;

Lædit

Lædit vterque, fremit, torquet fera fulmina vterque;
Quorsum amor, & singultantis suspiria cordis?
Hos tamen esse sui pretium testatur amoris:
Hos gemit amissos; nihil & iuuisse cruoris
Diuini pondus, labor est immanis Amori.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLVII.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Ex doloribus Sanctissimæ Virginis.

AH? qualem nunc Virgo gemit te Nate, cruentas
Effundentem hyemes, sterilem dum flumine largo
Vincis humum, & nimio inuoluis sub sanguine collem!
Hiccine ait Natus meus? hic mea vita, meum cor?
Quem gelidum foui gremio, dum multus Orion
Incumbit terris, duro quem gramine mersum,
Spirantemque leues somnos, primasque trahentem
Ore auras, rigidi seruaui munere tecti?
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Tu Matrem lenire frequens, cum læta sereno
Gaudia ridebant vultu, placidusque natabat

Fronte

Fronte decor, dum Nate tuum mea brachia pondus
Dulce grauat, nostrumque rudi sub murmure nomen
Frangis, & auditæ properas seruire Parenti:
At mihi nunc superest mæror, nunc lumina tristes
Eliquat in lachrymas: heu te iam flumine rubro
Largius vndantem cerno, crinesque maligno
Germine concretos, & persulcata flagellis
Corpora, quam longùm hostiles experta lacertos.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Sic gemit alma Parens, & singultantia verba
Longius ire vetat plenus dolor. Hic tibi grandis
Christe labor, iuuat immensum sufferre dolorem
Virginis, hinc proprios materno fonte labores
Diue rigas, pondusque auges, quo sarcina tandem
Languentes artus, languentiaque ora resoluat.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLVIII.

XLVIII

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Solitudo in Cruce.

FOrte tamen ſolamen erit pia turba ſuorum,
Qui modo ſingultu, mox & labentia tarde
Tempora plorando fallant: ſed nulla dolores
Cauſa leuat, lenitue quies: languentia Matri
Lumina conuertat? mœror detorquet ab illa.
Hoſtiles cernat turmas? videt horrida ſęci
Inſtrumenta animi. Socios vidiſſe iuuaret;
Sed fugere: ſuis tantum ſociatus ab vmbris,
Chriſtus, vicinæ proludit imagine morti.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Diue meos fletus rorantiaque ora benigno
Sidere cerne: meis reſponſet vocibus Echo
Flebilis, atque tuis agitetur nœnia ſomnis.
Dum Patrem exorat Natus, queriturque relictus,
Cur ita clamat? Amat. *Bone Ieſu iniuſtus amori eſt*
Hic furor. Vror *ait; tanto quid reſtat Amori?*
Vſque Mori. *Ergo noſter amor tibi funus?* Hic Vnus.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Colles, vmbrosi colles, quos horrida circum
Nubila funereis terrent obducta fauillis,
Exululate simul, mestoque per aera planctu
Succussæ regemant valles: quo mitis, & ardens
Saltem inter lapides pietatem inuisat Iesus:
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

XLIX.

CHRISTI SERVATORIS LABOR

Felle, acetoque potatur.

INterea sitit altus Amor: curritque cruentus
Miles, arundineo potum cratere ministrat.
Nectareos huc Hybla suos ferat vda liquores,
Cecropiasque ferat volucres huc dulcis Hymettus;
Quo pia diuinis dent vectigalia labris.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Impius at Populus Solymæ miratus hiantem,
Arentemque siti Christum, fera fella, & acetum
Suppeditat calamo, turgentiaque ora veneno
Implet auernali: sic est: sitiebat Iesus
Sed sitis illa animis, non explebatur ab vndis.
Isacides, animos calamo leuiore ministrant.

Felle

Felle venenatos, & aceto criminis acres.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Sed iuuat epoto per pocula dira veneno
Consuluisse siti; mutabunt monstra figuras.
Tacta labris: sacro exuget fera spongia ab ore
Cœli delicias, nectarque nitentis Olympi.
Heu quales fert liuor aquas! quæ semina mortis
Ebibit heu! vitæ, furijs præstantibus Author!
Hæccine vina tuis sponsalibus impia proles
Miscuit? has Pharium littus fugientibus vndas
Ire dedit? similes forsan fera turba bibistis?
O lachrymis si fella meis, si triste venenum
Misceret mæror! mæstus quo lumine vtroque
Ire liquor posset, mæstoque è pectore voces.
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

L: & Vltimus:

CHRISTI SERVATORIS LABOR.

EXPIRATIO.

EXVE purpureum Stygijs Hyperiona flammis
Incestata dies, & toto squalida Cælo
Nubila protendens, caligantesque fauillas,

Horrendum testare nefas, & sæua Tonantis
Funera centenos nimium lugenda per annos.
Huc Superi vestros fletus, ægrumque dolorem
Exercete oculis, summi dum pallida Regis
Ora cadunt, iamque in mortem ceruice ruenti
Impia languentes oculos in funera claudunt.
Heu! moriente Deo; Eheu! emoriente Tonante,
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.

Ergone tam dirum cæco Styx inuida fundo
Ausa nefas? potuit tantos armare furores
Humenidum iurata Cohors? manibusque cruentis
Ire Deum contra, & totis sæuire Cerastis?
Heu! moriente Deo Eheu! emoriente Tonante;
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos;

Quin ecce (infandum scelus) exitiale frementes
Proiecere Deum Isacidę, sanctumque cruorem
Calcarunt, odere nouæ promissa quietis
Fędera, & Æterni Regnum dotale Parentis.
En ruit arrecta constructus cuspide miles
In latus, & iuuat immani præcordia ferro
Implere, & summas scrutari in pectore fibras;
Scinditur, ac toto fumat de vulnere sanguis,
Molle rigans artus, tepidumque hastile, sub altum
It pectus, donec sub vitæ arcana sepultum
Exijt, & crudo didicit mitescere ferro:
Heu! moriente Deo; Eheu! emoriente Tonante;

Fun-

Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Ecquis erit nostris lachrymis modus? excute magnos
Terra finus, furiasque truces tu debita cædes.
Obrue, & insanos expirent nigra tumultus
Tartara, quos dubio formidet cardine Cœlum:
Heu! moriente Deo; Eheu! emoriente Tonante;
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Iamque tibi Sol, alma diem nox obuia totis
Eripiat Terris, piceaque in nube serenum
Inuoluat. Tuque vltrices funesta per vmbras
Desine fraternos imitari lumine vultus
Prodigiale rubens, sed pallida funere tanto
Merge profanatum tenebris horrentibus Orbem.
Heu! moriente Deo; Eheu! emoriente Tonante;
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Heu, quo me Tellus gremio, quo littora portu
Accipient, Summi videam ne fata Parentis?
At vidisse iuuat. Viden vt suspensa labanti
Corpore membra cadunt? sæuis infixaque clauis
Dextra gemit? fundunt diademata dira cruorem,
Fundit vbique latus, currit cum sanguine lympha.
Heu! moriente Deo; Eheu! emoriente Tonante;
Fundite perpetuos mea lumina, fundite riuos.
Diue meas lachrymas, madidos & fletibus artus
Cerne meos, dum mœsta tuis mea lumina riuis
Fontibus assiduis, tristique liquore parentant.

Heu!

Heu! fletus renouate Poli, Aligerumque Phalanges
Voſque ſub ætherea rutilantes arce fauillæ
Grande decus Cęli, luceſque micantis Olympi,
Condite funeſto tectum velamine lumen,
Triſtis & æthereum ferrugo mordeat aurum.
Heu! moriente Patre; heu! vitę moriente Magiſtros
Fundite ſanguineos mea lumina, fundite riuos.

FINIS.

Ad laudem, & Gloriam Omnipotentis Dei, Beatiſsimæque Virginis Mariæ.

